

दिनांक 17-7-20

उपशास्त्री द्वितीय वर्ष - विषय-व्याकरण
अभ्यासिका नमो मुदी - गुणव्यापि प्रथमः

1 गुणव्यापि - दुःखानां लक्षणं तिलसमि इति स्मरणे
तिल प्रत्ययः । सार्वधातुम संशापाम्, शप् प्रत्ययः, अक्षरं च
तिलः शप् इति शप्तेः । गुणव्यापिः शप्ः श्लुः इति
शप्ल्याने श्लु अक्षरे । श्लु इति स्मरणे द्विले अभासादिभाषे
कुट्टोश्चुः इति स्मरणे श्लु च अभाषे चर्च इति स्मरणे श्लु
गुणव्यापि इति जीते, अत आभ्यासात् इति स्मरणे मानस्य
स्वाभे अत आक्षेपः । गुणव्यापि इति शप्ल्या अक्षरे
धातु इति स्मरणे अउवन् लोपे । अत आभ्यासात् तं प्रवाच्यं दुःखानां
सार्वधातुमे इति गुणे गुणव्यापि इति सिद्धम् ।

306

2 गुणव्यापि - दुःखानां लक्षणं तिलसमि इति स्मरणे
तिल प्रत्ययः, अक्षरं च पुनरांशः -- इति स्मरणे तिलव्याने
पलादेशे अउवन् लोपे । अत आभ्यासात् द्विले अभासादि
भाषे कुट्टोश्चुः इति श्लु च अभाषे चर्च इति स्मरणे
गुणव्यापि इति जीते । अत आभ्यासात् लृट् आवादेशे चर्च
गुणव्यापि इति सिद्धम् ।

312

3 गुणव्यापि - दुःखानां लक्षणं तिलसमि इति स्मरणे
तिल प्रत्ययः । लृट्ः प्रथमस्य डारोरसः इति स्मरणे तिलव्याने
डा देशे अउवन् लोपे । सार्वधातुम संशापाम् । अत आभ्यासात्
लृट् लोपः इति स्मरणे तिल प्रत्ययः । द्विले अभासादि
भाषे कुट्टोश्चुः इति श्लु च अभाषे चर्च इति स्मरणे गुणव्यापि इति
सिद्धम् ।

313

4 गुणव्यापि - दुःखानां लक्षणं तिलसमि इति स्मरणे
तिल प्रत्ययः अउवन् लोपे । सार्वधातुम संशापाम् । अत आभ्यासात्
लृट् लोपः इति स्मरणे तिल प्रत्ययः । सार्वधातुम संशापाम्
गुणे, आक्षेपः प्रत्ययः इति चर्च गुणव्यापि इति सिद्धम् ।

अभ्यासिका
ससौ प्रो. व्याकरण
२१०३० सं. भाषिणः सुबोधिका
पूर्णाया

31

दिनांक 19-7-20

शास्त्री प्रथम खण्ड, लिखत - अग्नि-द्वारा

केवल व्याकरण लिखत का तो मेरे लिए
अन्य तर्क लक्षण

Date
Page

1 गुणवत् निरूपणम् - आद्य परनाडसमवायि माण्डव्यम् गुणवत्
कारणवत्स्य दृष्टादावपि सत्त्वात् नात्र व्याप्ति काणोप असम
वायीति। अत्र रूपयो कपालरुपा लरुपादेरपि असम वायि
माण्डव्यात् तत्रातिव्याप्ति काणोप परनेति। द्वितीय परनादौ
वेगस्याऽसम वायिकरणत्वात्, तत्रातिव्याप्ति काणोप
परतः अद्येति। परने आद्यत्वं ज्य - स्व समा नादिमाणा
परत प्रतिपौगिमाः एवंसाऽसमान मालि कत्वम्।

2 प्रथम निरूपणम् - आद्य एभ्योनाडसमवायि माण्डव्यं
प्रथमवत्स्य लक्षणम्। आद्यत्वं ज्य स्वन्दे स्व सीमा
नादि कलास्य स्वन्द प्रतिपौगिमा एवंस समा न मालि क
त्वादेव नाद्यत्वम्। असम वायि व्यपक्षप आद्य स्वन्द
माणां प्रथमवत्स्येता वनमात्रा मते दृष्टादावति व्याप्तिः।
दृष्टादिना अत्र अंगे दृष्टादेरपि अत्र जलगतोऽऽद्यस्य
न्दने द्वि मित्त माण्डव्यात्। असम वायि माणां प्रथमवत्
मि ल्यु मते नन्वी राध व पविगताऽ ग्लादि रस प्रत्यवगा
र सस्याऽसम वायि माणा तथा तत्रातिव्याप्ति रतः।
आद्य एभ्योनेत प्रथमवत् द्वि विन्याग - सांसि द्वि मं
ने मिलि मज्य तत्र सांसि द्वि मं जले नै मिलि क मति
संयोगे जं दृष्टादि रूपे पृथिव्या रुद्वर्णा दौ तै गसि चैत्।

3 स्नेह निरूपणम् - चूर्णादि पिन्डी जावाऽसाधारण
मिमिल माण्डव्य सति गुणवत् स्नेह लक्षणम्। पन्डीजन
पिन्डी जावोनाम चूर्ण मृत्तिमा पृष्ठादि काणो मर्षेण हेतु मते
मि लक्षणं संयोगः स्नेह सौवर्दि पिन्डी जावेऽसाधारण
माण्डव्यात् ननु जलादिमत्त गत, प्रथमवत्स्य द्रुत सुवर्ण संयोगे
नाम पि चूर्णादिना पिन्डी जानामतेः गुणदा नुपादाने सुवर्ण संयोगे
नै नापि चूर्णादिना पिन्डी जानामतेः गुण
पादानुपादाने मातादावतिव्याप्तिः अत्रादि
पिन्डी जाववदानुपादाने रूपस्यादावतिव्याप्तिः
रत उप नाम गुणवत्स्य सत्य वने दौ जले एव वर्तते
नाम्यत्।

अमलाप मिन्द
एतौ प्रो व्यामण
रा० ३० सं ३०
मज्जले ना प्रोपा

दिनांक 11-7-20

उपशास्त्री विवेकीय वर्ग, विधा- व्याकरण

वर्ण- सिद्धान्त मीठडी

अज्ञान नपुंसकलिङ्ग, प्र०

- 1 शानम् - शान शब्दात् अर्थवदिति प्रातिपदिकसंज्ञायाम्, स्वौजस
इति सूत्रेण द्वयमपौडिवचनेन वचने इति सूत्रसदमाणा शान शब्दात्
सा. अतोऽम् इति सूत्रेण सौरमादेशे शानम् इति सिद्धम्।
- 2 शाने - शान शब्दात् अर्थवदिति प्रातिपदिकसंज्ञायाम्, स्वौजस इति
सूत्रेण तथा द्वयमपौडिवचनेन वचने इति सूत्रसदमाणा शाने इति
नपुंसकाच्च इति सूत्रेण शौकार्थस्थस्थाने शीमादेशे, अउ
वन्धलोपे शाने इति जाते। पत्येति च इति सूत्रेण मन्वात्
लोपे प्राप्तेः शौः सा. प्रतिषेधो वाच्यः ~~इति~~ तन्न वधे।
आपुत्रुणः इति सूत्रेण शाने इति सिद्धम्।
- 3 शानान् - शान शब्दात् अर्थवदिति प्रातिपदिकसंज्ञायाम्, स्वौजस
इति सूत्रेण तथा लुङ् लुङ् वचनम् इति सूत्रसदमाणा शान शब्दात्
जसल्लिगसौ। अउवन्धलोपे। शिसर्वनामस्थानम् इति
जस स्थाने शीमादेशे अनुवन्धलोपे जश्शसिः इति
सूत्रेण जस स्थाने शीमादेशे अनुवन्धलोपे। शिसर्वनामस्था
नम् इति सूत्रेण सर्वनामस्थानसंज्ञायाम्। नपुंसकस्य मन्वात्
इति सूत्रेण गुमागमे अनुवन्धलोपे। मिद्व्योन्त्यात् परः इति
सूत्रेण मन्वात् नुमागमे सर्वनामस्थाने चासन्वुदौ इति
सूत्रेण उपधा दीर्घे शानान् इति सिद्धम्।
- 4 कतरत् - कतर शब्दात् अर्थवदिति प्रातिपदिकसंज्ञायाम्,
स्वौजस इति सूत्रेण तथा द्वयमपौडिवचनेन वचने इति सूत्र
सदमाणा कतर शब्दात् सुविगसौ अउवन्धलोपे।
अदत् इतरादिभ्यः पञ्चम्यः इति सूत्रेण अदत्तागमे
~~अउ~~ अनुवन्धलोपे कतरत् अद् स इति जाते। टः इति सूत्रेण
टिलोपे। कतरत् इति इशासां वाचसाने इति चर्के। हल्ङ्यामा
इति सुलोपे कतरत्, कतरत् इति सिद्धम्।